

5 sierpnia 1944

Na Woli rozpoczyna się masowa rzeź ludności. Jej ofiarą pada w kolejnych dniach ok. 40 tys. mieszkańców dzielnicy.

5 sierpnia, po godz. 1 w nocy odbywają się pierwsze zrzuty lotnicze, zapowiedziane poprzedniego dnia drogą radiową.

Trzy brytyjskie samoloty zrzucają ładunki w rejon cmentarzy, Szpitala Wolskiego i Fortu Bema. Ok. godz. 7 rusza potężne natarcie oddziałów gen. Reinefaharta i brygady Dirlewangera, mające na celu przebicie się do Ogrodu Saskiego i zabezpieczenie drogi przelotowej z zachodu na wschód – z Woli do mostu Kierbedzia. „Czarna sobota” na Woli – rozpoczyna się masowa rzeź ludności. Jej ofiarą pada w kolejnych dniach ok. 40 tys. mieszkańców dzielnicy. Tylko nielicznym udaje się zbiec ku Śródmieściu i ul. Okopowej. Niemcy podpalają zdobyte rejony Woli. Ok. godz. 17 batalion „Zośka” zdobywa „Konzentrationslager Warschau” – obóz przy ul. Gęsiej, uwalniając więzionych tam Żydów – 324 mężczyzn i 24 kobiet z różnych krajów Europy. Na Ochocie dwie odizolowane od siebie reduty powstańcze – Monopol Tytoniowy przy ul. Kaliskiej („Reduta Kaliska”), pod dowództwem ppor. Andrzeja Chyczewskiego „Gustawa” i Wawelska 60 („Reduta Wawelska”), pod dowództwem ppor. Jerzego Gołombiowskiego „Stacha”, bronią dostępu do drugiej ważnej arterii przelotowej: Al. Jerozolimskie – most Poniatowskiego. Nie więcej niż 300 Powstańców broni swych pozycji przed przeważającymi siłami brygady RONA. Płk Antoni Chruściel

„Monter” dokonuje reorganizacji oddziałów powstańczych. Powstają trzy ośrodki walki: „Śródmieście”, „Południe” i „Północ”. Okręgowy Delegat Rządu RP na m.st. Warszawę, Marcei Porowski „Sowa”, przejmuje pełnię władzy cywilnej w mieście jako jego komisaryczny prezydent. Ok. godz. 19 przybywa do Warszawy gen. broni SS i policji Erich von dem Bach, mianowany przez Himmlera głównodowodzącym niemieckich sił zwalczających Powstanie.

1944.pl

Muzeum Powstania Warszawskiego